

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6CoE/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6611202699
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6611202699.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: A. P., nar. XX. Z. XXXX, bytom E. XX, XXX XX V., občan Slovenskej republiky, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava pod sp. zn. EX 1690/11, o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 8Er/153/2011-19 zo dňa 29. septembra 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 8Er/153/2011-19 zo dňa 29. septembra 2020 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „exekučný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením č. k. 8Er/153/2011-19 zo dňa 29. septembra 2020 exekúciu zastavil. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 23. marca 2016 súdny exekútor doručil exekučnému súdu doplnenie návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie v súlade s ustanovením § 243 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), ktoré bolo doručené súdnemu exekútorovi dňa 21. januára 2016. Exekučné konanie sa začalo dňa 26. januára 2011 spísaním návrhu na začatie exekúcie do zápisnice súdnym exekútorom a je vedené na podklade exekučného titulu - Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 10565/10 zo dňa 9. novembra 2010, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 1 101,13 Eur s príslušenstvom. Právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe Zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 6. apríla 2009 (ďalej len „Zmluva“). Účastníci konania zabezpečili svoj záväzkový vzťah neúplnou zmenkou vystavenou dňa 7. apríla 2009. Povinný si svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne neplnil, čím sa stal dlh splatný vcelku dňa 23. mája 2010. Oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu 1 101,13 Eur s dátumom začiatku úročenia dňa 23. mája 2010 a táto bola povinnému predložená na zaplatenie dňa 26. augusta 2010. Zo Zmluvy jednoznačne nevyplýva, či povinný ju uzavrel ako fyzická osoba podnikateľ alebo fyzická osoba nepodnikateľ, keďže povinný je označený aj ako podnikateľ (obchodným menom, miestom podnikania a IČO-m) a aj osobnými údajmi typickými pre nepodnikajúcu fyzickú osobu (meno, priezvisko, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu a trvalé bydlisko). Zmluva má povahu značne jednostrannej adhéznej zmluvy obsahujúcej veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich dlžníka, ktorej obsah rozhodne nenasvedčuje tomu, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Jej forma na predtlačenom formulári spolu so všeobecnými zmluvnými podmienkami skôr svedčí o skutočnosti, že bola uzatvorená bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán a z postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči subjektu podriadenému, t.j. z postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi. V prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ. V opačnom prípade je potrebné uplatniť výklad v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. S prihliadnutím na povahu účastníkov a vopred pripravovaný obsah Zmluvy na predtlačenom formulári

medzi účastníkmi bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V predmetnom prípade si veriteľ uplatnil voči dlžníkovi nárok zo zmenky vyplnenej dňa 21. augusta 2010 vo výške 1 101,13 Eur, pričom istina poskytnutého úveru predstavovala sumu 800,00 Eur. V zmysle § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) si veriteľ mohol voči dlžníkovi uplatniť nárok zo zabezpečovacej zmenky len v tom prípade, ak zmenková suma v čase vyplnenia činila maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, t.j. maximálne 240,00 Eur. Exekučný súd preto dospel k záveru, že nárok veriteľa zo zmenky uplatnený v predmetnej exekúcii je v rozpore s predmetným ustanovením Zákona o spotrebiteľských úveroch. Nakoľko v danej exekučnej veci je exekučným titulom rozhodnutie vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, pričom nebolo prihliadnuté na obmedzenie, resp. neprípustnosť zmenky, bolo potrebné exekúciu v súlade s § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastaviť.

2. Proti uzneseniu exekučného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Posúdenie postavenia povinného zo strany exekučného súdu ako spotrebiteľa odmietol. Zmluvu uzatvoril oprávnený s povinným ako s fyzickou osobou - podnikateľom, IČO: XX XXX XXX. V danom prípade nie je možné aplikovať ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže sa nejedná o spotrebiteľský vzťah. Zmluva sa posudzuje podľa Obchodného zákonníka, nakoľko bola uzatvorená medzi dvomi podnikateľskými subjektmi, a teda daný vzťah je obchodnoprávny a nie spotrebiteľský. Povinný osobitne vyhlásil a toto vyhlásenie v Zmluve aj vlastnoručne podpísal, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na výkon podnikania. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinným následne poskytnutý úver aj využitý oprávnený neskúma, nakoľko je to pre neho už nepodstatná informácia. Povinný ako dlžník navyše nemá zo žiadneho zákona informačnú povinnosť voči veriteľovi, aby preukazoval skutočné použitie finančných prostriedkov. Oprávnený preto z titulu platnej legislatívnej úpravy nie je toho názoru, že musí vedieť, či povinný v praxi naozaj použil finančné prostriedky na rovnaký účel ako deklaroval v Zmluve. V prípade postavenia oprávneného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Argumentácia oprávneného v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa. Niet pochybností o tom, že zmluvné vzťahy uzatvárané medzi dodávateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom spĺňajú požiadavku spotrebiteľského právneho vzťahu. Pokiaľ je ale predmetom tohto vzťahu účelovo poskytnutý úver a túto účelovosť žiadny z účastníkov vzťahu nespochybnil, potom vzhľadom na ustanovenie § 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch nejde o spotrebiteľský úver a na tieto zmluvné vzťahy nemožno citovaný právny predpis aplikovať. V zmysle uvedeného oprávnený zastáva názor, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď aplikoval ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a exekučné konanie zastavil. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie.

3. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec mu podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP vrátil na ďalšie konanie.

5. Oprávnený sa v tomto konaní začatom na jeho návrh spísaný do zápisnice u súdneho exekútora dňa 26. januára 2011 domáha vykonania exekúcie na vymoženie pohľadávky 1 101,13 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, sp. zn. SR 10565/10 zo dňa 9. novembra 2010, ktorý oprávnený predložil s vyznačenou doložkou právoplatnosti 6. decembra 2010 a vykonateľnosti 9. decembra 2010. Pohľadávka oprávneného vznikla zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX uzatvorenej medzi oprávneným a povinným dňa 6. apríla 2009. Súčasťou Zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré v čl. 18 obsahujú text, že všetky spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná

strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). Rozhodcovským súdom na účely tejto zmluvy sa rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava. Zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne právnych vzťahov uvedených Zmluve, vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvážajúcu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Exekučný súd následne dňa 1. marca 2011 udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie č. 5606 083962 *.

6. Podľa § 243h ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

7. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „OZ“) (1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 53 ods. 1, 2 a 5 OZ (1) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

9. Občiansky zákonník v § 52 a nasl. upravuje osobitnú ochranu v spotrebiteľských zmluvách, teda v zmluvách, pre ktoré platné právo ustanovuje osobitné podmienky a určuje, aké náležitosti musí zmluva obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany, ktorou je spotrebiteľ, pričom spotrebiteľ môže byť len fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Z obsahu predložených listín vyplýva, že v Zmluve je povinný (dlžník) označený aj ako živnostník s obchodným menom, miestom podnikania a IČO-m, zapísaný v živnostenskom registri pod č. XXX-XXXXX, ktoré nie sú potrebné na identifikáciu fyzickej osoby, ktorá zmluvu neuzatvára v rámci jej podnikania. Je pravdou, že označenie zmluvnej strany jednak identifikačnými údajmi pre fyzickú osobu, a teda menom, priezviskom, rodným číslom, číslom OP a adresou trvalého pobytu, a jednak údajmi identifikujúcimi dlžníka ako podnikateľa - obchodné meno, miesto podnikania, IČO, môže vzbudiť pochybnosti o tom, v akom postavení táto zmluvná strana pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupovala, a či ide alebo nejde o spotrebiteľský vzťah. Predmetná Zmluva však túto pochybnosť odstraňuje tým, že v jej písomnom vyhotovení, po označení zmluvnej strany (dlžníka) identifikačnými údajmi pre podnikateľa je povinným podpísané osobitné písomné vyhlásenie, že finančné prostriedky sú mu poskytnuté na

výkon podnikania. Z obsahu takéhoto vyhlásenia nemožno bez ďalších dôkazov, ktoré by túto skutočnosť vyvrátili, dospieť k inému skutkovému záveru ako takému, že v danom prípade povinný pri uzavretí Zmluvy s oprávneným konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie Zmluvu nesprávne vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, a následne nesprávne rozhodol, keď exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, aplikujúc ustanovenia na ochranu spotrebiteľa.

12. Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie exekučného súdu podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 391 ods. 1 a 3 CSP na ďalšie konanie.

13. Nakoľko súd prvej inštancie vzhľadom na vykonané dokazovanie vec nesprávne právne posúdil, keď nevenoval dostatočnú pozornosť obsahu predložených listinných dôkazov, v ďalšom konaní bude jeho úlohou opätovne posúdiť prípustnosť vedenia exekúcie s tým, že súd prvej inštancie prihliadne na právny názor odvolacieho súdu, ktorým je viazaný.

14. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).
Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).